

μολογικός συνδυασμός είς τὸν δποῖον νὰ ἔμβῃ καὶ αὐτὸς ἀν-
δρι; μὲ τὰ ὑποδήματα, ἀλλὰ τούλαχιστον μὲ ταῖς παντού-
φλαις, τὶ εὑδαιμονίᾳ! Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπρεπε το-
δελτίς τοῦ Ἱερεμίου δελτιογράφου νὰ ἔχωσι δύναμιν τῶν
σαλπίγγων δι' ἣς ἀλλοτε ἐπιπτον τὰ τείχη τῆς Ἱεριχοῦ,
ἀντὶ τῆς πραγματικῆς αὐτῶν δυνάμεως ῥοκάνης ἐξείνω
τὰς δποιας τὴν παραμονὴν τοῦ Νέου. Ἐπους χειρίζονται
εἰς τὰς δδοὺς αἱ μάγκαι.

Μολονότι δὲ καθ' αὐτὸν καιρὸς τῶν θαλασσίων λουτρῶν ἔνεκα τῆς ἀστασίας τοῦ ἐφετεινοῦ ἔστις δὲν ἥλθεν ἀκόμη, οὐχὶ ἦτον τὰ Φεληρικά λουτρά τοῦ Δαμασκηνοῦ ἥρχισαν νὰ προσελκύουν κόσμον, καθ' ὅσον μάλιστα αἱ δεξημεναὶ αὗται ἔχουσι τοῦτο τὸ καλὸν ὅτι καὶ κακοκατέρας ἐπικρατούσης, ἐπειδὴ εἶναι προφυλαγμέναι ἀπὸ λουτρά, ἐπιτρέπουσιν ἄνετον καὶ ρωμαντικήν μάλιστα τὴν θαλασσολουσίαν. «Οἱ κόσμος δὲ πηγαίνει ἑκεῖ καὶ ἔνεκα λόγων ὑγείας καὶ πρὸς διασκέδασιν» διότι τὸ εὑρίσκει πολὺ νόστιμον νὰ κολυμβᾶτάσον εὔμορφα ἐντὸς ἀποθαλασσωθείσης πεδιάδος. Εἶναι δὲ τόσον εὐθυμοςὶ ἡ διασκευὴ τῶν λουτρῶν τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ, ὡστε χάνει τις τὴν μελαγχολία ἐάν ἔχῃ, εἰσερχόμενος. Κατηργήθη τώρα καὶ τὸ διὰ τοῦ στροφείου δεκαπεντάλεπτον εἰσιτήριον, ἐπομένως δωρεάν δύναται τις ν' ἀπολαύσῃ καθ' ἐσπέραν δῆλης τῆς ψυχαργικῆς δρόσου τοῦ περιβόλου τῶν λουτρῶν, καθήμενος; Ἐκεῖ ὑπὸ σκιάν, ὑπὸ μουσικήν, κρύον ζῦθον πίνων τοῦ Φίξ καὶ ἔστιν, μίαν μίαν περιεργαζόμενος τοὺς εἰσερχόμενούς καὶ ἔξερχομένους κολυμβητὰς καὶ κολυμβητρίας.

Εἰς τὸ Λύκειον Σιμοπόδιον, ὅπερ τόσης ὑπολήψεως ἀπολαμβάνει, ὑπάρχει προκατακλυσμαῖς τις δάσκαλος ὁ δποῖος; τὰ ἐλλείμματα φαίνεται τῶν γνώσεων καὶ τῆς πειρᾶς του ζητεῖ νὰ τὰ ἀναπληρώσῃ διὰ τῆς ῥάβδου του. Τι αἰσχιστὸν αὐτὸ σύστημα δέον νὰ ἔκλειψῃ πανταχόθεν, πρεπάντων δὲ ἐκ τῶν Δυκείων, ὅπου οἱ πατέρες ὑποβάλλονται ἐπίτηδες εἰς τόσῳ δαπανηράν ἐκπαιδεύεσιν, βέβαιοι ὅντες δτι τὰ τέκνα τῶν ἐκπαιδεύονται ἐκεὶ ὅβρῶς, ὡς μικροὶ ἄνθρωποι καὶ ὅχι ὡς μεγάλα κτήνη. Ἐλπίζομεν δτι ἐ. κ. Διευθυντὴς τοῦ Δυκείου θὰ λάβῃ ὁπ' ὅψει τὰ γραφόμενά μας.

*Ρωμαντικωτέραν θέσιν, ἐδώ πλησίον τούλαχιστον, τής παριλισσίας τοῦ Θεάτρου τῶν Μουσῶν δὲν γνωρίζομεν. Σχηματίζεται ἔκεi εἶδος δασυλλίου, διπισθεν τοῦ ὅποιου ἡ φαντασία τούλαχιστον βλέπει τὸν ποταμὸν ρέοντα. Πρὸ τοῦ δασυλλίου ἔκεινον παρελαύνει δλος δ πολυπόκιλος κόσμος τὸν ὅποιον θεώμεθα τὸν χειμῶνα εἰς τὰ Πατήσια. Εἰς τοιαύτην θέσιν ἔστησεν δ κ. **Ζούνης** τὸ θερινὸν ξενοδοχεῖον του οὗ τὴν ἀγγελίαν βλέπει δ ἀναγνώστης ἐν τῇ δύδοῃ σελίδι. 'Ο κ. Ζούνης ἐφρόντισε δι' ὅλα δποις τρώγητις ἔκεi παραδείσια. Μαγείρους, ἐδώδιμα, ὑπηρέτας, ἐπιπλα, τάξιν, ταχύτητα. Εἰς ἐπίμετρον ἐνῷ τρώγετε θά παιανίζῃ καὶ μουσική, ἐπιδρῶσα ως γνωστὸν ἐπὶ τε τῆς δρέσεως καὶ τῆς πέψεως· ὥρατο νερὸ τῆς Καισαριανῆς καὶ οἱ καλλίτεροι οἵνοι θά παρακολουθῶσιν, ως θελκτικὴ παραλατάτας μεσογείους τροφάς. 'Ο κῆπος διωργανίσθη οὕτως ὕστε εἰς πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας νὰ διδῃ γεύματα κατὰ περαγγελίαν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ κήπου. 'Βυτὸς περίπτερα καὶ ἐστιαι διὰ τὰς ἴδιαιτέρας παρέας.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ.

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΒΕΛΕΝΔΖΑΣ.

Οἱ νεωτεροὶ φυσιολόγοι παραδέχονται ὅτι οἱ κακοῦργοι γεννῶνται τοιοῦτοι, ἔνεκα ἐλαττωματικῆς κατασκευῆς τοῦ εγκεφάλου· τούναντίον τινὲς τῶν ποινικολόγων, χρήσις δὲ ἡ διάσημος τῆς Καταστατικῆς φιλόσοφος Βέλγος Quétéléτ, παραδέχεται ὅτι οἱ κακοῦργοι μορφοῦνται ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐν ἡ ζωσιν. Ἡμεῖς πιστεύομεν καὶ τὰς δύο σχολὰς, παρα-
ισχόμενοι καὶ τὴν γέννησιν των ὡς τοιούτων, ἀλλὰ καὶ τὴν μόρφωσίν των. Γνωρίζομεν ἔξειτὴν παιδία τὰ δύοτα κατὰ τὴν μορφὴν, κατὰ τὴν ψυχὴν, κατὰ τὸ μοχθηρὸν τοῦ χαρακτῆρος, τὸ βλοσυρὸν τοῦ βλέμματος, τὸ ἀποτρόπαιον τοῦ ἥθους οὐδὲν διαφέρουσι κακούργου ἑηκοντούτους. Ἀλλὰ φράξον τὸ παιδίον αὐτὸ δέντρος κιγκλιδωτοῦ σιδηρᾶς ἀνα-
τροφῆς, ἀφιέρεσον ἀπὸ τῆς περὶ αὐτὸ ἀτμοσφαίρας πᾶσαν ἠφορμὴν τάσεως κακοποιοῦ, δός αὐτῷ ὅλα τὰ μέσα δι' ὧν
εἰς αἱ ἀγριώτεραι ἐπιθυμίαι του κατευνάζονται καὶ κατὰ τὰ ἐν-
νέα δέκατα ἀφώπλιτας τὰ κακοῦργά του ἔνατικτα.

Τὸν Θρασύβουλον **Βελένδζαν** εὔτε ὑπόδικον ἀκόμη ὅντα αλλὰ μόνον προφυλακισμένον, δὲν δικαιούμεθα νὰ κατατάξωμεν μεταξὺ τῶν κακούργων¹ ἀλλὰ καὶ ἀν εἰχομεν τὸ δικαίωμα τοῦτο, πάλιν δὲν θὰ ἡδυνάμεθα νὰ ἀπορρίσωμεν περὶ αὐτοῦ, ἀν ἐγεννήθη ἢ ἀν ἐμορφώθη. Τὸ πρῶτον εἶναι προϊόν κρανιοσκοπικῆς ἐρεύνης καὶ ἐγκεφαλικῆς ἔξετάσεως² καὶ δ ἄνθρωπος πρὶν ἢ παραδώσῃ τὸν ἐγκέφαλόν του εἰς τοὺς φρενολόγους πρὸς ἀνάλυσιν, ἔχει ἐκόμη ἀνάγκην αὐτοῦ. Ἀλλὰ περὶ τοῦ δευτέρου προκειμένου, ἔχοντες ὑπ' ὅψιν τὸ πολιτειακὸν εἰδός τοῦ ἐγκληματος, τὴν ἀτμοσφαίραν ἐν ἣ τὸ ἐγκλημα συνελήφθη καὶ ἐκυοφορήθη, τὴν ἀνοχὴν ἢν ἀμα τεχθὲν εὑρεν εἰς τὸν ἀλαττωματικὸν ὄργανισμὸν τῆς Πολιτείας, τὸ πλήθος καὶ τὴν τάξιν τῶν συνενόχων οἵτινες ἀμα ἀποκαλυφθὲν εἰς αὐτοὺς τὸ οὐρανεύσαν καὶ τὸ ἐγαλούχησαν, ἔχομεν τόσους λόγους ἵνα παραδεχθῶμεν ὅτι δ Βελένδζας οἰον τὸν παριστάνει τὸ φῶς ἢ μᾶλλον τὸ σκότος τῶν ἀνακρίσεων, οἰον τὸν ἀναπλάτουσι τὰ εἰς αὐτὸν ἀποδιδόμενα ἐγκλήματα, εἶναι ἐλληνικώτατον προϊόν, ως ἡ Ἑλαῖα, τὸ βαλανίδιον καὶ ἡ κορινθιακὴ σταφίς.

Ἐὰν τρός στεγμὴν φαντασθῶμεν ὡς διὶ ήθικοῦ τίνος σει-
σμοῦ πίπτουσαν δλην τὴν κοινωνικὴν ὑποκρισίαν καὶ ἔκα-
-τον παρουσιαζόμενον ὅχι οἶον τὸν ἀπαλτοῦσιν αἱ κοινωνι-
-καὶ συνθῆκαι, μὲ προσωπεῖον δηλαδὴ, δόμινον, ταΐς, με-
-τημφιεσμένον, ἐψιμιθιωμένον, ἀλλον ἀντ' ἀλλού, αἰσχυ-
-νόμενον νὰ ὄμολογήσῃ τι εἶναι, τι ἐπιθυμεῖ, τι σκέπτεται,
τι αἰσθάνεται, θὰ ἐβλέπουμεν πολλὰς καὶ ἀλλας μεταμορ-
-φώσεις αἴτινες διόλου δὲν θὰ προεκάλουν τὴν ἐκπληξίν μας,
διότι πάντες πολὺ καλῶς γνωρίζόμεθα, ἀλλὰ μεταξὺ ἀλλων
ἐν τῇ κοινωνικῇ ταύτῃ γυμνώσει, ως νὰ ἐπρόκειτο νὰ κά-
-μωμεν δῆλοι λουτρά εἰς Φάληρον, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν
ὅτι ἀντὶ τοῦ κατεσκληκότος η τορευτοῦ σώματος θὰ πα-
-ρουστάζομεν γυμνὴν τὴν μαύρην η ώραιαν ψυχήν μας, δ
Θρασύβουλος Βελένδζας ἀνυψῶν τὸν ἥδη κεκυρώτα κορμόν
του καὶ δίδων εἰς τοὺς ὄφθαλμούς του δλην τὴν ἀγήκουσαν
εἰς αὐτοὺς λάμψιν, ἐκείνην τὴν δύοιαν οἱ ἰδόντες ἔθαυμα-

σαν ὅταν ἤνοιγετο ὡς ἀστραπὴ ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν
Θὰ σᾶς ἔχαιρέτα μὲν κυαγόλευκαν σημαλαν ἀνὰ χεῖρας, ἵφ
ῆς θ' ἀνεγινώσκετε τὸ μύχιον του σύνθημα: **Πατρὸς**
καὶ ταέπη.

Μάλιστα! Υπὸ τὸν φαιὸν ξεχρωματισμένον ἐπενδύτην καὶ τὸν λευκάζοντα ἐξ ἀρχαιότητος πὲλόν του, ἡ αἰμό-
χρους ζωὴ ἡτίς διὰ τῶν παρειῶν του ρέει κυκλοφοροῦσα
διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ του ἑρόδιον πάντοτε ἔφερεν, γίνεται ἀνα-
πόσπαστα τοῦ αἵματος συστατικά, τὰ δύο αὐτὰ ὄντειρα καὶ
ἐπειδὴ ἡ λέξις παρὰ πολὺ εἶναι ποιητική, τὰς δύο αὐτὰς
ἀνάγκας, ὑπερτέρας διὰ τὸν Βελένδζαν πάσσις ἀλλης ἀνάγ-
κης σωματικῆς ή ψυχικῆς. 'Ο Βελένδζας ἡδύνατο νὰ μείνῃ
τεσσαράκοντα ἡμέρας νήστις ως ὁ Τάννερ ή ως ὁ 'Ιησοῦς
καὶ νὰ ἐπιζήῃ, ἀλλὰ δὲν ἡδύνατο οὔτε τεσσαράκοντα ω-
ρας νὰ γηστεύσῃ πατρίδα, νὰ νηστεύσῃ ταέπην.

Διὰ τοῦτο πρὶν ἡ ὑποπτευθῆ ὁ κόσμος τίποτε περὶ Βελένδζα, ἐνομίζετο τύπος φιλοπάτριδος Θεσσαλοῦ. Τοιοῦτον ὅμολογες καὶ ὁ Χ. Τρικούπης διὰ τῆς Ἰλρας ὅτι τὸν ἔγνωρισε πρὸ τριετίας. Ἀν ἦθελε τώρα τὴν πατρίδα διὰ τὴν τεσέπην ἢ τὴν τεσέπην διὰ τὴν πατρίδα, τοῦτο εἶναι παρὰ πολὺ ψυχολογικόν· τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ὁ ἀνθρωπὸς ἦτο ἐλευθέριος ἢ μᾶλλον σπάταλος καὶ τῶν δύο αὐτῶν αἰσθημάτων. Ήσώτευε τὰ χρήματά του δύος ἡσώτευε τὴν φιλοπατρίαν του. Ὁτε ἡγοράσθη ἡ Καστανιώτισσα μετὰ τοῦ Κουμουνδούρου καὶ τοῦ Αὔγερινοῦ, οἱ τελευταῖοι ἀνέθεσαν τὴν ἐπιστασίαν τοῦ κτήματος εἰς τὸν Βελένδζαν. Δὲν γνωρίζομεν ἀν οἱ δύο πολιτευόμενοι εἶχον τόσον μεγάλην ἰδέαν περὶ τῶν γεωπονικῶν γνώσεων τοῦ συνιδιοκτήτου Θρασού-Βούλου, τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι ἐνεπιστεύθησαν τὴν ἀνατροφὴν, ἥτις περιέχει φυσικῶς τὴν αὔξησιν, καὶ τὴν τύχην τοῦ κτήματος εἰς αὐτὸν, διότι ὡς ἐνοικιαστὴς τῆς μονῆς αὐτῆς ηλιξε ὁ συνορευούσης πρὸς τὴν Καστανιώτισσαν ἥδυνατο νὰ ἀφίνῃ ἀνενόχλητον εἰς τὴν τελευταῖαν τὸ ἔργον τῆς καταπατήσεως διότι ἡ μονὴ αὐτῆς εἶναι πλουσιωτάτη εἰς κτήματα· τὸ δὲ ἡγουμενούσυμβούλιον ἡγαγάθη ἐπὶ τέλους νὰ ἔγειρῃ δίκας ἐναντίον τῶν κυρίων τῆς Καστανιώτισσας, οἵτινες τόσον καθαράν ἰδέαν εἶχον περὶ τοῦ δικαίου των, ὡστε τὴν ὑπεράσπισιν των ἀνέθεσαν εἰς τὸν περιλάλητον Μαγταρούνην.

Ἐπειάτως εἰχον ἀποσύρει τὴν ἐπιστασίαν ἀπὸ τοῦ Βελένδζα· διατί νομίζετε; Διότι δὲ ἀνθρωπος αὐτὸς ἐνόμιζεν διέθετε δισεκατομμύρια^α τόσον μεγαλοπρεπής καὶ σπάταλος ἦτο εἰς τὴν διαχείρισίν του. Εἶχεν ἔργαται οἵτινες τοῦ ἔζητουν ἡμερομίσθιον δύο δραχμῶν^β τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς δὲ ἐπιστάτης τοῦ Κουμουνδούρου καὶ Αὔγερινου τοὺς ἐπλήρωνε πέντε. Τοιοῦτος δὲ, ἐλευθέριος καὶ περιφρονητής τοῦ χρήματος, εἶναι γνωστὸς ὑψῷ δλων τῶν φίλων του. Πάντοτε ἔξοδεύων ἀλύπητα καὶ πάντοτε μη ἔχων πολλὰ χρήματα.

*Δν ήτο ἀσωτος καὶ εἰς τὴν φιλοπατρίαν, τὸ ἀπέδειξεν
ὅ Θρασύβουλος Βελένδζας εἰς τὴν θεσσαλικὴν ἐπανάστασιν,
ἔξειθών ώς γνωστὸν μὲ τριακοσίους ὅπ' αὐτὸν ἀνδρας. "Ινα
μὴ ληζμονήσωμεν δὲ τὴν δι' ὅλης αὐτῆς τῆς εἰκόνος διή-
κουσαν κεντρικὴν ἰδέαν, ἃς μνημονεύσωμεν παρεκβατικῶς
ἐνταῦθα δι': διὰ τὸν Βελένδζαν ἡ θεσσαλικὴ ἐπανάστασις καὶ
τὸ θηραϊκὸν ἔλλειμμα εἰσὶ δύο Σιαμαῖοι ἀδελφοί, κολλημέ-
νοι: ἀπὸ τῆς σπουδαιλικῆς στήλης. Αὐτὸς δὲ ἁγαθὸς τὴν φι-
σιογνωμίαν, δι μετημφιεσμένος ἄγιος, εἰς ὃν ἡδύνασο ἀν δὲν

τὸν ἐγνώριζες νὰ ἐμπιστευθῆς καὶ τὸ βαλάντιον καὶ τὴν
καρδίαν σου, αὐτὸς ὁ ἐν τῇ συναναστροφῇ του τόσον ἥπιος
καὶ μαλακός, ώστε νὰ τιτλοφορῆται πολλάκις ὑπὸ τῶν στε-
νοτέρων του φίλων «γυναικα», αὐτὸς ὁ οὐδὲν χαρακτηρί-
στικὸν οὔτε τῆς ψευδοῦς ἀνδρείας, ἥγιοιωμένους μύστακας
καὶ ὄφθαλμούς, διεσταλμένους μῆν, κορδακισμὸν κινημάτων,
οὔτε τῆς πραγματικῆς, παράστημα, ἀνάστημα, εὑρὺν Θω-
ρακα καὶ θαῦ γενναιότητος βλέμμα, εἰς τὸ πεδίον τῆς μά-
χης, καθὰ οἱ ἰδόντες μαρτυροῦσι, μεταμορφοῦται εἰς λέοντα
καὶ κρατῶν τῆς μάχης, κρατῶν ἑαυτοῦ, μεταβιβάζει τὸ
Θύρρος του εἰς ἔκατοντάς ψυχῶν. Οἱ κίνδυνοι ὑπὸ αὐτὸν
ἡλαττοῦντο, ἡ ἐπιτυχία ἐμυριοπλασιάζετο. Γνωρίζετε τὸ
διακρίνον τοὺς θεσσαλοὺς ὀπλαρχηγούς· ἀγωνίζονται νὰ
ἐλαττώσουν τὴν ἀξίαν ἀλλήλων· ἐν τούτοις ἀν τοὺς ἐρω-
τήσητε ὅλους, δὲν θ' ἀκούσητε δύο γνώμας περὶ τῆς ἀν-
δρείας τοῦ Θρασύβουλου. “Οταν διεσπάσθη ἡ θεσσαλικὴ
ἐπανάστασις καὶ ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἡ ὑποχώρησις, ὅλοι οἱ
ὀπλαρχηγοὶ ἐνεπιγεύθησαν τὴν τε συγκέντρωσιν καὶ τὴν ἐπά-
νοδον εἰς τὸν Βελένδζαν· ἀνευ αὐτοῦ θὰ διεσπώντο εἰς τόσα
μπουλούχια, ὅσους καὶ ἀνδρας. ‘Βνῷ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του
ὑπεχώρουν, πολὺ πρωτὶ διῆλθον εἰς βραχίεν ἀπόστασιν ἀπὸ
τῶν τουρκικῶν σκηνῶν ἔξωθεν τοῦ Βώλου· ὁ Τούρκος σκο-
πὸς ἐταράχθη καὶ ἐφώναξεν. Οἱ ὑπὸ τὸν Βελένδζαν ἀνδρες
ἰφοῦθησαν. Τότε ἐν δλῃ τῇ ἀταραξίᾳ του ὁ Θρασύβουλος
τοὺς ἐφώναξε:

— Τί φοβᾶσθε, βρέ γατδούρια, καὶ ταίγάρο νὰ καπνί-
ζετε.

¹ Εξέρχεται δὲ εἰς τὰς μάχας ὅχι μὲ πετσωματᾶ στολὴν, ἐλλὰ μὲ αὐτὰ τὰ ἴδια ἐνδύματα, μὲ τὰ δποῖα τὸν βλέπο-
μεν ἐφ' ἀμάξης μεταβαίνοντα εἰς τὸ Κατάστημα τῆς Ἀγα-
κρίσεως. Περιπλέον φέρει μίαν κάπαν καὶ εἰς τὰς χειράς
του χονδρὴν μαγγοῦραν. Καθ' ἣ ἡκούσαμεν δὲ ἐν ταῖς μά-
χαις δὲν πυροβολεῖ.

*Δες προσθέσωμεν ἐνταῦθα ὅτι καὶ εἰς τὰ 54 δὲ ΘραΞΟΥ-
Βουλοὺς ἔλαβε μέρος εἰς τὴν σύγκρουσιν τῆς Καλαμπάκας.

Ἐντοπίστης τοῦ Βελένδζα ἀνεπτύσσετο ἐν δὲ αὐτῇ τῇ τρυφερότητι ἐν τῇ οἰκογενειακῇ αὐτοῦ ἐστίᾳ. Ὡς σύζυγος πολλάκις καθ' ἄλλος λέγεται ἔγνωρσεν ἐπὶ τῆς ράχεως του τὸ ξύλον τῆς γνώσεως. Ὁταν δὲ ἐτύχαινε νὰ προσκαλῇ πολλούς, ἔβανε εἰς τὴν οἰκίαν του, μειδιῶν ἕκουε παρὰ τῆς δρυγίλης συζύγου του:

— Μπὲ ποῦ εἶσαι, σ' τὸ σηπτὶ σου εἶσαι καὶ κουβαλεῖς τέσσον κόσμου;

Ολίγον πρὸ τῆς ἀποκαλύψεως τῶν θηβαϊκῶν καὶ τῆς ἀπαντήσεως τῆς 31 Μαρτίου τοῦ Κουμουνδούρου, δὲ Βελένθ-
ζας συνεννοεῖτο μετ' ἄλλων ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ἑλληνοτουρκικοῦ
πολέμου διὰ νέαν ἔκδοσον εἰς Θεσσαλίαν. Ὅτερες δὲ καὶ
διετήρει ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ εἰς Καστανιώτισσαν ὑπὲρ τὰ
Ιακόπια παλληκάρια. Τὰ παλληκάρια ταῦτα, τὰ δόποια δὲ
Θρασύβουλος προώριζε διὰ τὰ θεσσαλικά Τέμπη, κατ' ἄλλους
ἥτιν ἀπὸ κάθε καρυδιᾶς καρύδι τυχοδιώκται, φυγόδικοι,
λησταὶ, καὶ κατ' ἄλλους ἀκόμα συχνὰ πυκνὰ οὗτοι ἐποίουν
ἴκεδρομάς εἰς τὸ τουρκικόν, ἢ καὶ ἐπὶ τῶν συνόρων, ἐλή-
στευον πρόβατα, ἀλογα, δ, τε εὐριακον καὶ τὰ μετεκόμιζον
ώς εἰς κεντρικὴν ἀποθήκην εἰς τὴν Καστανιώτισσαν, τὴν
δοποιαν θά δινειροπώλει διφρηγός των νὰ καταστήσῃ νέαν

άγιαν Λαύραν καὶ διὰ τὴν πατρίδα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ τα-
μεῖα τῆς πατρίδος.

"Η Ἰδαικωτέρα φιλοδοξία του ἦτο ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς
Θεσσαλίας. 'Ἄλλ' ἡ πατρίς καὶ τὸ ἔγω ἥσαν τόσῳ συνδε-
δεμένα φίνεται παρ' αὐτῷ, ὥστε δὲν ἐνδει τὸ ἐν χωριστά
ἀπὸ τὸ ἄλλο. Διὰ τοῦτο ἀπελευθέρωσις τῆς Θεσσαλίας ἐσή-
μανεν ἀνάκτησιν διαμφισθητουμένων οἰκογενειακῶν κτη-
μάτων εἰς τὸ Τσιότι, τρεῖς περίπου ὥρας μακράν τῆς Λα-
ρίσσης, ἔχοντων ἑκατον πεντηκοντακισχιλίων στρεμμάτων.
Συγχρόνως προβλήθητο νὰ πολιτευθῇ, ἐκλεγόμενος βουλευ-
τὴς ἀπὸ τὴν Σουύρπην. 'Ως πολιτευτὴς θὰ ἐπεδίωκε βιβαῖως
τὰ μεγάλα του σχέδια, διότι διαλέγεται εἶναι τύπος ἐπε-
χειρηματέου, καὶ διὰ τῆς λέξεως αὐτῆς ἐρχόμεθα εἰς
τὸν θεμελιώδη τοῦ ἀνδρὸς χαρακτῆρα. Λέγεται δὲτε εἶναι
θαυμάσιος εἰς τὸ ἐπινοεῖν, ἀνίκανος δὲ εἰς τὸ ἐκτελεῖν.
Πάντοτε ἔχει εἰς τὸν νοῦν του τρεῖς τέσσαρας ἐπιχειρήσεις
ἀνακαταμένας, βέβαιος ὅτι δὲν ἀποτύχουν αἱ τρεῖς θὰ
ἐπιτύχῃ ἐπὶ τέλους ἡ τετάρτη. Τοιοῦτον δὲν ἐπάνω κάτω
τύπου προσέλαβον καὶ τὰ ἐγκλήματά του, ἀν εἶναι ἀληθὲς
δὲτε καὶ τοῦ ἐλλειμμάτος εἶναι δράστης καὶ τοῦ γραμματο-
σήμου παραχαράκτης καὶ εἰς τοὺς καῦμέδες ἐπαιξῆς δρῶν
πρόσωπον καὶ τῶν πειρατειῶν δὲν ἦτο ξένος. Τὸ ἐν ἔζητει
νὰ καλύψῃ διὰ τοῦ ἄλλου καὶ τὸ τρίτον νὰ θεραπεύσῃ διὰ
τοῦ τετάρτου. Μεταξὺ ἀλλων ἐπιχειρήσεων ὠνει-
ρεύετο καὶ τὴν ἀποξήρανσιν τῆς Λίμνης τοῦ 'Βέζεροῦ.
"Δεν εἶναι ἀληθὲς δὲτε δι'; δῶλων διήκει διεγόμενος δυῖσμοδες
καὶ δὲτε ἔκαστος ἀνθρώπος ἔχει τὸν 'Αριμάνην του καὶ τὸν
Ζωρόστρην, τὴν ἀρχὴν δηλαδὴ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ πονη-
ροῦ. Τότε καὶ δι σύμερον χαρακτηρίζουμενος εἰχε τοὺς δύο
τους δαίμονας, οἵτινες ἐμοιράζοντο τὸ βασίλειον τῆς Φυχῆς
του. δὲ εἰς τὸν ἔκαμνεν ἄγιον, δὲ δὲλλος τὸν μετεμόρφου
εἰς διάδολον. 'Ο Βελένδζας κατέτεμνε τὴν ἐπιχειρηματι-
κότητα τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς χρηματιστικὰς ἐπιχειρή-
σεις καὶ εἰς ληστρικάς. Μὲ τὴν λίμνην τοῦ 'Βέζεροῦ καὶ τὴν
παραποτην τοῦ χαρτοσήμου μὲ τὴν Καστανιώτισσαν τὸν
καῦμεν, μὲ τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν καμμίαν ληστοπειρα-
τίσιαν μὲ τὰ μεταλλεῖα τὸμεταλλείον τοῦ Θηβαϊκοῦ ταμείου.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο μᾶς ὑπενθυμίζει δὲτε εἰς τὴν περίο-
δον τῆς μεταλλευτικῆς μανίας ἐν 'Ελλάδι, δὲ Βελένδζας κα-
τώρθωσε καὶ ἔλαβεν ἵκανὰ μεταλλεῖα, ἔχων ἀγαπητοὺς ἐν
Χρυσῷ ἀδελφοὺς τὸν Κεχαγιᾶν καὶ τὸν Σιμόπουλον. Λέγεται
μάλιστα δὲτε διπλῶς ὁρελήθησαν οἱ τελευταῖοι, δὲν ὁρελήθη
αὐτὸς, διτις πάντοτε εἴχε τὴν φλέβα τῆς ἀγαθότητός του
καὶ δια τὴν ἔχη τις νὰ κάμη μὲ τραπεζίτας, ἢ φλέψιν αὐτη αἰω-
νίως ὑποβάλλει τὸν κύριον τῆς εἰς φλεβοτομίας.

*

**

Κατὰ τὰ τελευταῖα δύω ἔτη διαλέγεται ὁ Βελένδζας ἐφράνετο ὀλί-
γον καταβεβλημένος. Εἶχε χάσει τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐ-
τοῦ ποι καὶ ποι ἐν τῇ διατίλιᾳ του. Κυρίως ἐφράνετο ἀφρ-
ρημένος. "Αρχίζεν διατίλιαν, τὴν διέκοπτε καὶ μετεπέδηε εἰς
ἄλλην ἴστορίαν. "Αρά γε κατεγίνετο τόσον πολὺ μὲ τὴν
συνεδρονίαν του ὥστε ἀφῆται ἀπὸ τοῦ ἐνωτερικοῦ κόσμου;
"Αρά γε τὰ ἐν παντὶ ἀνθρώπῳ μαντικὰ ἐνστικτα ἐτέραστον
τὴν ψυχὴν του καὶ ἦτο εἰς διαρκῆ μετ' αὐτῆς πόλεμον;
"Αρά γε προησθάνετο δὲτε δὲν θὰ εὑρίσκει διεξόδου ἐκ τοῦ
λαζαρέου εἰς δια τὸν ἔρριψε τὸ τυχοδιωκτικὸν αὐτοῦ πνεύμα;

Ιανεβάν.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Τὸ ζήτημα τὸ ἔω ἀπὸ τὸ ἔνα μέρος,
'Απ' τ' ἄλλο διαλέγεται, οὐδὲ καὶ συντροφία,
Τὸ Θέατρον Φαλήρου, τοῦ 'Τυπητοῦ δέ γέρος,
"Ολα αὐτὰ βαρύνουν μὲ τὴν σημασίαν.
Καὶ τόντα καὶ τὸ ἄλλο σημαίνει κατὶ τι
Γιὰ κάθε πεζογράφο, γιὰ κάθε ποιητή.

"Αν ρίψωμεν, ως λέγουν οἱ ἀρθρογράφοι, πάλιν
"Ἐν βλέμμα πρὸς τὰ ἔξω, καὶ ἐν καιρῷ νυκτὸς
'Οφρασθα τοὺς Τούρκους εἰς κίνησιν μεγάλην,
Καὶ διχρωσεῖς "Αρτας ἐντός τε καὶ ἐκτός.
"Ορῶμεν οὖν ἐν τούτοις σουλτάνον μὴ σκοποῦντα
Δωρῆσαι τὴν 'Ελλάδι οὔτε τοῦ χρόνου Πούντα.

Οἱ φίλοι πρέσβεις ὅμιλοι μᾶς ἀναγγέλλουν τώρα
Πῶς ἔγινε μὲ τὰλλα καὶ ἡ ἐπιτροπή . . .
'Απὸ καλὰ μεγάλα μᾶς ἥλθε τόση μπρά,
'Οποῦ κανεὶς δὲν ξέρει τὸ πρώτο νὰ εἰπῇ.
'Εδώ οἱ καῦμέδες, ἔκει ἐπιτροπαῖς,
"Βένω τιμὴ καὶ δόξα, καὶ μέσα ἡ γνωροπαῖς.

Μὰ τοῦτο μὴν πειράζῃ κανένα πατριώτη,
Τὸ ἔω θὰ σκεπάσῃ τὰ τόσα μᾶς κακά.
Μόλις στὴν Πούντα γίνη ἡ ἔφοδος ἡ πρώτη,
Θὰ πᾶν κατὰ διαβόλου καὶ τὰ Βελεντζικά.
Σ' ἔκεινο μᾶς τὸ γλέντι καὶ στῆς χαραῖς ἀπάνεο
Θὰ θυμηθῇ Βελεντζα κανεὶς ἡ Μεγαπάνο;

Μὰ καὶ τὸ Φάληρο μᾶς γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀς 'δοῦμε . . .
Τί Θέατρο! Τί λοῦσο! . . . ψυχή μου στὰ Πατήσια!
Parole d'onnée σᾶς λέγω πῶς ἀπὸ δῶ μποροῦμε
Στὰ μέρη τῶν πατέρων νὰ πάμε διατίλια.
Νὰ πάρουμε μαζύ μᾶς καὶ φῶς ἡλεκτρικό,
Κι' ἀς φέξῃ πλὰ νὰ ποῦμε ἔκει στὸ Δομοκό.

Μὰ τῆς 'Εφημερίδος αὐτὸς δέ γέρος πάλι
Ποιὸς τάχατε νὰ ἔναι καὶ ἀπὸ ποῦ κατέβη,
Μυστήριο τωράντι μὲ ἔννοια μεγάλη!
Στοῦ 'Τυπητοῦ τὰ πόδια τὸ διαβόλο γυρεύει;
Μήπως θὰ προφτεύσῃ εἰς τὴν 'Εφημερίδα
Ποιὰ δόξα περιμένει τὴν φίλην μᾶς πατρίδα;